

Procesmanager: klei in onderwijs

Behalve de politiek krijgt ook het ‘middenveld’ in het onderwijs kritiek van de commissie-Dijsselbloem. Pedagogen en managers hadden te veel macht.

**Door onze redacteur
DERK WALTERS**

DEN HAAG, 15 FEBR. De tussenlaag krijgt klappen. Het rapport over onderwijsvernieuwingen van de commissie-Dijsselbloem is niet mild over de organisaties die tussen Den Haag en scholen staan.

Goed, de overheid wordt in het rapport aangewezen als hoofdschuldige voor het falen van het onderwijsbeleid van de afgelopen twee decennia. Daarmee doelt de commissie vooral op het kabinet, de Tweede Kamer en het ministerie van Onderwijs.

Maar tussen politiek en uitvoering zijn talloze organisaties actief, die eveneens veel kritiek krij-

gen in het rapport. Zo stonden de organisaties die de belangen heetten te dienen van scholen, leraren, ouders en leerlingen de facto „dichter bij de politiek dan bij hun eigen achterban”.

De tussenlaag was van klei – de ideeën uit Den Haag bereikten de scholen niet, en andersom. De landelijke pedagogische centra hebben het ‘nieuwe leren’ dwingend opgelegd aan scholen. De uitvoering van het beleid werd volledig uit handen gegeven aan oncontroleerbare procesmanagers.

De mensen die deze tussenlaag bevolken, zijn bijna zonder uitzondering positief over het rapport van de Commissie Parlementair Onderzoek Onderwijsvernieuwingen. Behalve daar waar het hun eigen rol betreft.

Het is onzin dat wij onze achterban niet zouden representeren, zegt voorzitter Walter Dresscher van de Algemene Onderwijsbond.

Vervolg **Onderwijs:** pagina 2